

гарския храмъ у Цариградъ, строенъ на негова собствена земя. ⁽⁴⁴⁾.

Подиръ всичко това, цариградски-тѣ българе поеле върху си грижа-та за храма и съставила се „Община-та“, — единъ видъ главно настоятелство, което да управлява черковни-тѣ работи и да се погрижи за отваряние-то на едно българско училище при храма. Това настоятелство се състояло отъ слѣдущи-тѣ лица: Отецъ Неофитъ Рилски, Отецъ Иларионъ Стояновичъ Хиляндарски, Георги Золотовичъ, Никола Тъпчилещовъ, Гаврийлъ Кръстйовичъ, Савва Ст. Раковски, Васиlaki Великовъ, Гаврийлъ Моравеновъ, Николаки Чалжковъ, Александръ Ст. Б. Екзархъ, Константинъ Райновъ и Д-ръ Захарий Струмски. Това настоятелство, което се наричало „Български-та Община“, урѣдило училище при храма, извадило бивши-тѣ черковни настоятели. назначени отъ патриархия-та, а за дѣйствиущи черковни и училищни настоятели се разпорѣдило щото всѣка година да се избиржтъ по 4-5 души отъ български-тѣ сжловия въ Цариградъ. Еднаждъ избрани, членове-тѣ на това главно настоятелство не се вече допжлвале, нито се замѣствале отсѣтствущи-тѣ, защото не слѣдъ много време български-тѣ черковни работи взехж друга посока, та дори до освобождение-то Гаврийлъ Моравеновъ го представляваше, по отношение само храма и училището, като му помагаше и Димитръ Добрийовичъ.

Това главно настоятелство, или община-та е вършило и се е занимавало и съ много други народополезни работи. Прѣзъ 1856 год., слѣдъ провжзгласявание-то на *Хатихумаюна* ⁽⁴⁵⁾, по предназначение-то на Гаврийла Кръстйовичъ, Д-ръ Захарий Струмски, Васиlaki Великовъ и Константинъ Райновъ. отъ име-то на българския народъ тая *Община* подаде на султанъ Абдулъ-Меджида писменна молба, съ която го молила да позволи на българския народъ да си

⁽⁴⁴⁾ Нѣкои казвжтъ, че князь Богориди е присѣтствувалъ и когато се захванжло приготвяние-то на параκληса (.7-й Августа) и когато, слѣдъ свжршване-то му, билъ осветенъ (9-й Октомври).

⁽⁴⁵⁾ Рѣчи-тѣ *хат-и-хумаюнъ*, буквално преведени, значжтъ *дѣйствиe височайше*, или *царски, височайши актъ*, а въ сжщностъ хатихумаюнъ-тѣ бѣше единъ *вжзгласъ, манифестъ*, съ който, подиръ кжржмска-та война, по настояване-то на Англия и Франция, султанъ Абдулъ-Меджидъ обявяваше за равноправни всички-тѣ си подданици. мюсюлмане и немюсюлмане, даваше пжлна свобода на вѣропснѣдания-та и, между друго, заповѣдваше да станжтъ преобразования, сжобразни съ врѣме-то, въ управление-то на всички-тѣ християнски общини.